

نماینده چابهار:

شهادت نه برای موی خانم ها، بلکه برای رفاه مردم به جبهه می‌رفتند#۴۷؛ نمک بر زخم مردم نپاشید

نماینده چابهار گفت: بنده منتقد دولت قبلی هم بوده‌ام و به بسیاری از رویکردهای دولت قبل به شدت نقد داشتم و در مقابل بسیاری از تصمیم‌گیری‌های غلط هم ایستاده‌ام اما چطور در دولت قبل به نوعی این آقایان منتقد بودند و آنجا همه چیز را گردن دولت وقت می‌انداختند اما در حال حاضر که دولت، دولت همسو است، به سمت مردم فراقکنی می‌کنیم.

به گزارش سایت خبری پرسون، معین‌الدین سعیدی نماینده چابهار، درباره سخنان یک عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام مبنی بر عدم قناعت مردم در مسائل روزمره و اینکه مانند مردم سایر کشورها به روزی یک یا ۲ وعده خوردن غذا اکتفاء نمی‌کنند، گفت: اگر واقعا این‌گونه است که مردم چین یک یا ۲ وعده در روز غذا می‌خورند، رئیس اتاق مشترک ایران و چین هم گفته آن‌ها ۴ بار در روز غذا می‌خورند. وانگهی در حال حاضر موضوع ما قناعت ملت نیست، درایت دولت است که باید اتفاق بیفتد. یعنی بسیاری از شرایط معیشتی که مردم تجربه می‌کنند، به بی‌درایتی‌هایی که در حوزه اجرایی اتفاق می‌افتد، باز می‌گردد.

بخش‌هایی از گفت و گوی سعیدی را در ادامه می‌خوانید:

معتقدم کسانی که اسم خودشان را اقتصاددان گذاشته‌اند باید درباره مسائلی که مطرح می‌کنند ملاحظه داشته باشند، طعنه‌هایی که برخی به مردم می‌زنند واقعا اثر بسیار مخربی در روح و روان ملتی دارد که همواره با بزرگ‌منشی، بسیاری از بی‌تدبیری‌های ما را بزرگوارانه تحمل کردند.

من نمی‌خواهم نیت‌خوانی کنم که افرادی که چنین صحبت‌هایی را مطرح می‌کنند، چه نیتی دارند. رهبری در ابتدای سال در فرمایشات‌شان موضوع انتخابات را موضوع اصلی مطرح کردند، این‌ها پالس‌های بسیار جدی است که کسانی که صاحبان تربیون هستند و مسئولیتی دارند در صحبت‌های‌شان باید مورد ملاحظه قرار دهند.

از سوی دیگر در سالی قرار داریم که سال مهار تورم است، آیا در سالی که چنین عنوانی را دارد، اگر مردم انتظار داشته باشند قیمت کالاهای اساسی‌شان دچار یک شوک تورمی نشود، انتظار زیادی است؟ اینجا باید قناعت مردم را زیر سوال برد؟ یا به درایت خودمان شک کرد؟

بنده منتقد دولت قبلی هم بوده‌ام و به بسیاری از رویکردهای دولت قبل به شدت نقد داشتم و در مقابل بسیاری از تصمیم‌گیری‌های غلط هم ایستاده‌ام اما چطور در دولت قبل به نوعی این آقایان منتقد بودند و آنجا همه چیز را گردن دولت وقت می‌انداختند اما در حال حاضر که دولت، دولت همسو است، به سمت مردم فراقکنی می‌کنیم که مردم را مسئول این شرایط را بدانیم و عدم قناعت مردم را عامل اصلی مشکلات بدانیم؟

این‌ها به نظر من ناشی از نگاه‌های سیاسی است. اگر نمی‌توانیم با رفتار، عملکرد و گفتارمان مرحمی بر دردهای ملت باشیم، لاقلاً به زخم آن‌ها نمک نپاشیم. چه بسا در این زمینه سکوت کردن بهتر از اظهارنظر کردن باشد.

در گذشته اظهاراتی مانند این را شنیده‌ایم و کاش افرادی که چنین چیزهای را مطرح می‌کنند خودشان و خانواده‌های‌شان یک مقداری بیشتر ملاحظه می‌کردند، بعضاً افرادی که ملت را دعوت به قناعت و مسائلی شبیه آن می‌کنند خودشان و خانواده‌های آنها از سفره بیت‌المال چه ارتزاق‌هایی نکردند. این دوگانگی برای مردم قابل پذیرش نیست.

متأسفانه رویکردی را از صاحبان تربیون مشاهده می‌کنیم به جای این که پاسخگوی عملکرد خودمان باشیم با یک فراقکنی عجیب و گاه توهین‌برانگیز توپ را در زمین مردم می‌اندازیم که چرا مصرف مردم بالا است؟ چرا مردم رعایت نمی‌کنند؟ چرا به وظائف شهروندی‌شان عمل نمی‌کنند؟ محروم شهید مطهری جمله‌ای دارد که می‌گوید تفاوت ما با متفکرین کلاسیک این است که آن‌ها بر حقوق مردم تأکید می‌کنند و ما بر حدود مردم.

این مردم در عرصه‌های مختلف ثابت کرده‌اند پای کار کشور و نظام هستند و در سخت‌ترین آوردگاه‌ها بوده‌اند. در شرایط جنگ، اتفاقات بعد از انقلاب و تحریم مشاهده کرده‌ایم این مردم صبر و نجابت به خرج داده‌اند و این صبر و نجابت حمل بر چیز دیگری قرار دادن، بی‌انصافی محض است.

قبل از فرمایشات این‌چنینی که چرا مردم ما مثل مردم چین یک وعده نمی‌خورند، اول باید از خودمان و مسئولان بپرسیم خانواده‌های ما چه شرایطی دارند؟ فرزندان ما در کجاها تحصیل می‌کنند؟ امکانات ما از لحاظ دسترسی چیست؟ ما باید ابتدا یک سوزن به خودمان بزنیم و بعد یک جوالدوز به دیگران، کاش این توصیه‌های این‌چنینی را به خودشان و خانواده‌های‌شان می‌کردند، بعد از مردم ایران می‌خواستند.

وانگهی درست است که هدف اصلی انقلاب استقرار عدالت، جامعه اخلاقی و دینی و آزادی بوده است اما در کنار همه این‌ها رفاه و آرامش مردم هم جز اصولی بوده است. من معتقدم بسیاری از شهدا برخلاف این که در حال حاضر می‌گویند می‌رفتند تا موی دختری بیرون نباشد، این گونه نبوده است اتفاقاً شهدا عمده دلیلی که رفتند برای ایجاد جامعه آرمانی اسلامی و رفاه و آرامش برای مردم بوده است.

متأسفانه مشاهده می‌کنیم حساسیت به مسائل حاشیه‌ای به مراتب بیشتر از مسائل معیشتی مردم، پدیده زباله‌گردی، تورم لجام گسیخته، کودکان کار و نظایر این موضوعات است؛ چراکه اصل، این موضوع است. امروز حساسیت‌ها کمتر شده است و فرمایشات این چینی به نظر من مردم را عصبانی‌تر می‌کند. عزیزان اگر نمی‌توانند مرحمی بر دردهای مردم باشند، لاف‌نمک بر زخم مردم نپاشند.